

Nr 91.

Av herr **Brädefors m. fl.**, om pension åt förre fortifikationsförmannen *J. A. Johansson*.

Vid 1933 och 1934 års riksdag har genom motioner hemställts, att förre fortifikationsförmannen Johan Axel Johansson, Sävast, av riksdagen måtte tillerkännas pension till skäligt belopp. Samma hemställan gjordes även till 1936 års riksdag av sex motionärer. Riksdagen har emellertid varje gång avslagit dessa motioner med motivering, att Johanssons arbetstid åren 1892—1901 vid järnvägsbyggnader för statens räkning har fullgjorts hos entreprenör och att han således icke är berättigad att tillgodoräkna sig denna tid som tid för anställning vid statens verk samt att Johanssons arbetstid åren 1902—1920, tillhoppa 15 år, 8 månader och 26 dagar, vid fästnings- och kasernbyggnadsarbeten i Boden icke vore av den längd att den berättigade Johansson till erhållande av pension av staten.

Vad det förra skälet beträffar, så har riksdagen redan medgivit tillgodoräkning av tid för entreprenadsarbete som tid för arbete i statens tjänst genom beviljande av pension åt en entreprenör.

Det senare skälet borde bortfalla genom 1936 års riksdagsbeslut, att på grund av motion nr 345 i andra kammaren bevilja pension åt förre fortifikationsarbetaren L. V. Sundström.

På grund av ovan anfört beslut av 1936 års riksdag anse vi skäl föreligga, att riksdagen ånyo tar frågan om pension åt Johansson till omprövning, varför vi hemställa,

att riksdagen måtte besluta bevilja f. d. fortifikationsförmannen Johan Axel Johansson i Sävast pension till skäligt belopp.

Stockholm i januari 1937.

J. H. Brädefors.

S. Rönn-Christiansson.

Knut Senander.

H. Hagberg.

Axel Nordström.